

LITTERATURANMÄLNINGAR.

Ragnar Granit. TAGE KEMP och HARALD OKKELS: *Lærebog i Endokrinologi for studerende og læger.* Levin & Munksgaard. Köpenhamn 1934.

KEMP och OKKEL's lärobok i endokrinologi ger på ca 300 sidor en kort framställning av hormonlärans viktigaste resultat. I föreläsalet framhålls, att det i närvarande tid är en rätt vanskelig uppgift att sammanställa en lärobok i endokrinologi. Bilden förändras från månad till månad, och huvudsvårigheten ligger i att styra en riktig kurs mellan bristande kritik och alltför höggradig kritik inför de sista och i skrivande stund delvis overifierade resultaten. Uppenbarligen är det ofta nödvändigt att ty sig till kända forskares auktoritet i fall, där uppgifter ges, som andra laboratorier ännu icke hunnit efterpröva.

Framställningen är klar och fängslande och som bäst, när mera komplicerade problem behandlas, såsom i kapitlen om hypofysen och könshormonerna, vilka äro de bärande avsnitten av boken. Relativt mera schematisk är framställningen av pankreas' och thyreoideas funktioner, men denna begränsning har sannolikt gjorts av utrymmesskäl och i betraktande av, att insulinet och thyroxinet äro förhållandevis bättre kända.

Den, som intresserat sig för att följa med studiet av någon speciell hormon, skall sannolikt kritisera detaljer. Man kunde t. ex. fraga sig, om det är skäl att bidra till att perpetuera namnet »follikulin» för den östrus-aktiverande hormonen, sedan PARKES o. a. visat, att den icke enbart bildas i folliklerna och kanske till och med huvudsakligast i stromat. Vore det icke skäl att hålla på termen »östrin» såsom funktionellt mera sakenlig? Men en dylik kritik av detaljer, varom meningarna dessutom kunna vara delade, kan icke jäva det faktum, att arbetet utgör en god och omdömesgill introduktion till endokrinologin.
